

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

5. ARGANG

NUMMER 2.

15. JANUAR 1933

Høsten er stor — arbeiderne få

Fra str. Dørum og Karlson.

Yuan Shih Hsien, Hopei,
N. China.

21. nov. 1932.

Til «Misjons-Røsten» lesere.
Har flere ganger tenkt gjennem «Misjons-Røsten» spalter å sende en hilsen herfra.

Vi er usigelig takknemlige til Herren som åpnet veien for oss så vi atter kan få være blandt dette folk og rope ut det frelsende budskap.

Har nu en god tid i arbeidet og mange rike anledninger til å vidne om Jesus. Den 5., 6. og 7. i denne måned hadde vi hvad vi kaller «stormøte».

Vi hadde innbudt våre kjære søstre fra Peking, nemlig Inga Johnson og Signe Pedersen samt tre svenske misjons søstre som har sin misjonsstasjon lenger syd ved Hankow-linjen. De kom og hjalp oss med møtene og vi fikk i sannhet erfare Herrens underbare nærhet. Det var stor nåde over våre søstre, og de kjære kinesere syntes å sluke det som blev sagt. Ja, det var delige møter og på evighetens morgen skal vi se resultater fra disse dagers møter. Da vår by ligger langt fra Peking så er det nok ikke ofte å få besøk derfra, så det var nu det første besøk av våre søstre. Vi går her ute hver på vår plass og arbeider etter evne, og har mange forskjellige prøvelser å stå i, og det kjennes derfor så inderlig velsignet en og annen gang å få møtes.

Den siste søndag i oktober var vi hos våre søsken Fjelds i Pai Hsiang Hsien.

De bor 60 li fra oss. Vi leiet to vogner og sammen med en del av de troende her drog vi så avsted for å overvære to dagers møter i Pai Hsiang. Det møtte mange til møtene og vi fikk også erfare Herrens underbare nærhet. Ja, når vi ser på søskende Fjelds arbeid så må vi riktig prise Gud. Herren har vedkjent sig våre søsken og vist at han er med dem. Ja, når Herren er med, hvem kan da være imot?

I forrige uke hadde vi to dagers møter på vår utstasjon. Det møtte frem så mange at lokalet var nesten for lite. Guds And arbeidet i vår midte. Mange som var syke kom frem og vilde bli bedt for. Ja, jeg følte nøden så stor at det la sig som en byrde på mitt hjerte, men hvor dyrebart å få bære dem alle frem til vår herlige Jesus, som har medlidenhet med alle disse som lider.

Det er kjært å høre de troendes vidnesbyrd om hvordan Jesus har hørt deres bønner og hjulpet dem. En av de kjære kvinner stod op på et av møtene og sa idet hun frembar sitt vidnesbyrd: «Jeg vilde så gjerne gi en «tau

Oploft eders øine og se!

Dette er en befaling av Jesus og om vi virkelig elsker ham så vil vi også adlyde ham.

Hvad det er vi skal se på? Det er markene som står hvite til høsten, som vi anmodes om å se på. En stor innhøstning av dyrebare sjeler ventes å bli nådd av alle som både kan og vil bruke sigden av Guds ord. Hostens Herre er meget engstelig for grodens innhøstning, inndommens toner stormer frem over denne syndefulle jord.

Det kan vel trygt sies at ikke mange er opmerksomme på den nød som hersker iblandt de store skarer, som ikke har hørt evangeliet om Jesus. Grunnen er den, at de ikke har oploftet sine øine og sett de store høstmarker. Byrde og nød i sjelen for å nå hedningene med evangeliet kommer bare ettersom den virkelige nød og stilling iblandt dem er åpenbart for ens blikk. La oss oplofte våre øine just hvor vi er og se ut over de vide marker med de mange millioner sjeler, hvis hender er utstrakt med en stille appell, søkende efter Gud, men ingen kan veilede dem til ham:

Afrika med sine 148,000,000 sjeler har imidlertid to og tre millioner som beregnes å være kristne; men hvad med de øvrige 145,000,000?

India med 330,000,000 sjeler har et beregnet antall av imellet to og tre millioner kristne. De øvrige 327,000,000, foruten den kjennskap til Jesus og den frelse han bragte, hører til den høst som skulde innberges.

Kina og **Central Asia** (Mansjuriet iberegnet) har et innbyggertall av over 455,000,000 med bare det ynkelige lille tall av omkring 700,000 bekjennende kristne.

Det menes at over 454,000,000 mennesker i **Kina** ingen kjennskap har til Guds frelsende

nåde i Jesus Kristus. Vi tror at Jesus kommer snart, men hvad med alle disse ufrelste, ubेरørte millioner?

Japan har en befolkning av 77,000,000 hvorav 441,469 er bekjennende kristne, men der er ennå 76,000,000 sjeler som står utenfor kjennskap og samfund med Gud.

Syd-Amerika, Central-Amerika og de latin-amerikanske som tilsammen beregnes å ha et folketall av 86,000,000 har bare omkring 315,000 som regnes for kristne utenom de romersk-katolske. Av de øvrige over 85,000,000 skal det være 25,680,000 sjeler som aldri har hørt et ord om Jesus og hans frelsende nåde.

Skal vi så se litt på de store orient-markene, som innbefatter **Mesopotamia, Persia, Arabia, Transkaukasia, Tyrkiet, Cypren, Syria og Palestina**, så finner vi der 36,000,000 sjeler hvorav bare 25,000 er bekjennende kristne.

La oss så vende våre øine mot **Havets Oer** som tilsammen har et folketall av 95,000,000 dyrebare sjeler, hvorav bare omkring 1,250,000 er bekjennende kristne. De øvrige over 93,000,000 sjeler står ennå ventende på Herrens vidner som kan veilede dem til Jesus Kristus som er verdens Frelser.

Hvor stor er nøden? La oss skue henover markene som står hvite til høsten inntil våre hjerter blir fylt med bønnerop til hostens Herre å drive arbeiderne ut i sin høst. Høsten er stor, men arbeiderne er få. La oss arbeide mens det er dag, natten kommer da ingen kan arbeide. Nu er frelsens dag, nu er Gud å finne. **Oploft eders øine og se på markene!**

Eders for hedningenes frelse
Martin Kvamme,
Mukden, Mansjuria.

Fra str. Marie Paulsen

Chih Shia Chang 8. novbr.
Elskede venner i Kristus Jesus.

Med disse linjer vil jeg gjerne ønske alle vennene et velsignet og ekstra lykkelig nyttår i Jesu navn. I dagene som svant var han trofast til sine lofter, og han vil i fortsetningen heller ikke skuffe oss, lovet være hans navn. Vi har igjen hatt tre dagers stormøte, folket var møtt så flittig frem fra landsbyene, de kommer fra øst og vest, de kommer fra syd og nord, til stor glede for både dem og oss. Jeg tror de fleste kommer med hjerter som venter store ting av Jesus, og han har lovet å utfylle all vår trang i herlighet. Ja, kjære venner, I skulde bare se de kristne, like fra de begynner å samles til vi igjen skilles er riktig festdager, mange av de kristne har hatt flere timers gang hertil, enkelte av dem har båret sine små barn, tross det lyser dog deres ansikter av glede. Mange store vogne overfylt med kvinner og barn, er også i disse dager rullet inn foran kirken. Fra alle kanter hilses fred, og snart er kirken overfylt. Priset være Jesus, han er i vår midte. Sang, vidnesbyrd og musikk fylte våre hjerter med glede. John spilte horn som lod så smukt til orgel og guitarer efter hvert møte, fire om dagen. Det var store skarer som trengte sig op til platformen ofr å begjære forbønn. Takk og lov. Mellem møtene er de glade for å lære en ny sang eller et bibelvers og da sitter de i små klynger omkring i gården. Samtalen går livlig, ikke minst når de er benket foran de lange borde til måltidene. Nu er møtene slutt, men jeg er sikker på den enkelte dro hjem igjen til de forskjellige landsbyer og hjem med glede, for Herren har gjort store ting for oss og han vil være med oss hele veien. Landsbyfolket har alltid en ekstra hilsen til oss når vi sier farvel til dem, og det er: «kom snart ut til oss». Vi forsøker å dele på oss så vi kan nå så mange byer som mulig, og aldri er det vanskelig å samle folk. Vi var i en landsby en dag. Der var teater og marked, og der er alltid mange folk samlet. Når vi så begynner å synge en sang om Jesus, har vi en stund efter flere folk som hører evangeliet enn der er folk ved teatret. Vi takker Jesus for hver anledning å kunne gi dette folk livets brød. Vi deler ut traktater og Guds ord skal ikke vende tomt tilbake. I landsbyen hvor jeg selv bor har vi også velsignede møter og mange folk. Gud er god.

Kjærlig hilsen til alle vennene med innerlig takk for forbønn og midler fra kinserne, og eders i Jesus forenede
Marie Paulsen.

mi» (det er omkring tyve kinesiske pund med gryn) til disse møter, for å hjelpe til med bespisingen, men da min mann ikke er troende så vilde han ikke tillate mig å gi. Dog har jeg bedt om dette og en dag så sier min mann: «Du kan gjerne gi en tau mi til møtene». Hun var så strålende glad for dette og vi frydet oss sammen med henne.

De troende hadde hele ansvaret med maten til disse to dager. Vi bare hjalp dem med forkynnelsen av evangeliet.

Vi ønsker å lære dem, at tross sin fattigdom søke å være med i arbeidet. Vi har jo alle byrdene med hovedstasjon og lønningene til evangelistene og bibelkvinnen som faller på oss og går av midlene som venner sender oss.

Ja, her er mange hull å putte i, men Herren har vært trofast hvorfor vi priser ham.

Til neste uke skal vi avsted igjen. Det er noen som ialmindelighet besøker våre møter og som nu har bestemt at de vil ha tre dagers møter i sin landsby.

Med glede drar vi avsted, vi vil benytte hver en anledning og tror

Gud skal også der velsigne og ved ordet og Anden gjøre et verk i hjertene. Det er herlig å få så ut den edle sær!

Snart er vår sædetid slutt, vi går, høsten der hjemme oss forestår. Møter de sjeler vi vunnet her strålende så som juveler der.

Sender med disse linjer våre beste hilsener til venner rundt omkring i Norge. Bed for oss og arbeidet her.

Eders i Mesterens tjeneste lykkelige

Margrete Dørum, Hilma Karlson.

Fra Chrissie og P. Gulbrandsen

Sinpoan Cha, N. Kina
novbr. 1932

Elskede venner!

La oss glede og fryde oss og gi ham ære. Ap. 19, 7.

Vi ønsker på denne måte å få sende hver enkelt av eder vår hjerteligste takk, for alt I har gjort for oss i året som nu snart rinner ut. Sammen vil vi gi ham

æren, ti han har gjort alt så godt. Halleluja! Sjeler er blitt frelet og lagt til menigheten og Herren har også på andre måter blottet sin arm til tegn og undre iblandt oss. Ja, ham tilkommer all ære og pris.

Vi har just nu sluttet et par ukers møter, under hvilke vi i rike strømme har fått erfare Herrens velsignelse. Halleluja! Vi fikk be med noen sjeler og hadde den glede å døpe 10 stykker — 6 søstre og 4 brodre i vann. Herrens dype visstnok 20 stykker i den Hellig And. Hans navn til ære og pris! Ja, det var himmeldage på jorden. Det er sikkert. Vi hadde den glede at flere venner var her og deltok og hjalp oss under disse møter. Mange kinesere ifra våre utstasjoner og andre steder var her også.

Våre beste ønsker om et velsignet nytt år.

Eders i Kristus forbundne

Chrissie og Parley Gulbrandsen.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Post boks 32, Sarpsborg. Abonnementspris er: I løssalg 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Misjonær

Sigurd Grønvold

In memoriam.

For de fleste av oss var det overraskende å få bud om at vår kjære broder er hensovnet. Det kom som lyn fra klar himmel. Midt i sitt trableste og i ung alder blev han tatt vekk. Hans arbeidsdag blev ikke lang. Han hadde et brennende hjerte for indianernes frelse, og det var hans høieste mål å få bringe budskapet op til Playa Ancha blandt Chiriguano-indianerne. Det er et sted hvor de i mange år har hungret etter å få høre evangeliet. For noen år siden reiste høvdingen helt til Buenos-Ayres for å få en evangelist, men han fikk ingen til dette sted. Dit op var det vår kjære broder Grønvold skulde reise. Et sted hvor indianerne så inderlig vel trengte evangeliet. Br. Grønvold hadde talt med høvdingen og det var bare å komme dit op så fort han kunde. Høvdingen sa at han vilde komme på møtene med alle sine folk (ca. 600 indianere). Alt var klart til start for vår kjære broder. Midlene kom inn. Herren la likesom alt til rette, 1000 kroner var gitt til misjonstasjon som skulde reises ved Playa Ancha og altså lovende ut.

Men så blev Grønvold og søster Grønvold syke og lå i feber mellom 39—40. Vår søster blev frisk så hun kom op igjen. Br. Grønvold kom også op, men fikk så tyfus og døde den 28. oktober kl. vel 8 morgen og blev begravet samme dag kl. 3 eftermiddag.

Søster Grønvold beundret indianernes tålmodighet. Den sjeldne omsorg og den trofasthet de viste kan jeg ikke glemme. De var hos mig hele den siste natten, skjønt de visste sykdommen var forferdelig smittsom. Doktoren sa at det måtte vises den største forsiktighet. Men ikke en eneste av indianerne gikk. De satt trofast ved sengen og hjalp mig med alt som de kunde, forteller søsteren. Og det var indianerne som bar vår kjære og opofrende broder til hans siste hvilested. Nu hvilere han blandt Mattakoindeianerne i Embarcacion. Hvad vår br. har utrettet i denne korte tid skal vises på opstandelsens morgen. Han elsket dette folk og ofret sig helt for det, og forblev tro mot indianerne til sin død.

Fred over hans minne.

Husk vår kjære søster som nu er igjen. Hun trenger deres forbønner og den hjelp og oppmuntning hun kan få. Jeg håper at ingen av vennene vil svikte henne nu i prøvelsene. «Han luter nok sine i lidprovens luer, men aldri den skjønneste musikk for vårt

forskyter han noen av dem.» Det er tungt og prøvsomt for vår kjære søster som er latt tilbake i et fremmed land etter et halvt års virke. Må Herren velsigne og styrke henne. Hun sier at hun vil være helt overlatt til Gud med hensyn til misjonen, og vil være i Herrens ledelse.

Johan O. Johnsen, Slemmestad.

Guds store innholdsrike gave til menneskeslekten

Gud være takk for sin usigelige gave. Esaias profeterer så herlig om denne gave. Et barn er oss født, en sønn er oss gitt, fyrstedømmet er på hans skuldre og man kaller hans navn Under, Rådgiiver, veldig Gud, evig Fader, Freds fyrste. Amen. Det var slektens håp at Jesus, som var utvalgt av Gud til å sitte på Davids trone, måtte bli født, for da vilde det komme en opreisning for menneskene som sukket under forballensens åk. Med inderlig lengsel skuet derfor de gamle troeshelter etter Jesus, Guds salvede, som skulde bringe forløsning og full frigjørelse fra den stilling som slekten var kommet til på grunn av fallet. Ingen som skuet etter det som rettferdigheten ga oss håp om, blev skuffet. Halleluja! For da tidens fylde kom led budskapet ifølge Skriftens ord så herlig og så underbart fra engels munn til hyrder på Betlehems marker: Forferdes ikke, ti se, jeg forkynner eder en stor glede som skal vederfares alt folket! Eder er idag en Frelser født som er Kristus, Herren i Davids stad. O, hvor Guds plan er vidunderlig. Tenk at den lille fattige staden Bethlehem blev det sted hvor Guds største og dyrebareste gave til den lidende menneskehet blev født, og en stall blev hans herberge. Han blev født i fattigdom og ringhet, endog han var rik fordi vi ved hans fattigdom skulde bli rike. Hvem kan fatte dette? Men vi bøier oss i ydmyghet og i takknemlighet og ved den nåde Gud gir oss vil vi gå frem i erkjennelse av ham som er Faderens avgjans og hans vesens uttrykte billede. Dette underfulle budskap om Jesu komme til vår syndefulle jord bringer en fullkommen glede inn i alle hjerter som anammer det. Hvad mer kan et menneske ønske sig enn å komme i besiddelse av den glede som vederkveger sjelen. Denne velsignede glede består jo deri at det blev født en Frelser som på Gølgate kors betalte vår gjeld og sonet vår synd. A, hvilken kjærlighet, ja herlige ord, han elsker oss. Han som skapte himmel og jord og som troner over kerubene, han elsker oss. Halleluja. Dette har vi begynt å skue inn i ved Anders velsignede veiledning. Det kan ikke tolkes med ord hvad vi erfarer, men herlig er dette underbare liv!

Mange vil bortforklare og forkaste det som Gud har gitt, men kjennsgjerningene står fast, beviset er gitt. Han elsket oss så at han sendte sin sønn til soning for våre synder. O, du bunnløse hav av kjærlighet! Det klinger som for sin usigelige gave! Amen. A r n t G u n d e r s e n, Mjøndalen.

Misjon i Pai Hsiang

Pai Hsiang Hsien, Høpel, N. China.

1. november 1932.

Kjære br. Aarmo! Fred i Kristus Jesus! Hjertelig takk for brevet med de vedlagte midler, Herren rikelig lønne eder igjen, både dig og de andre som ofrer til Guds rikes sak. Herren er trofast og ved hans allmakts hånd er vi holdt oppe inntil denne dag, ja vår fremtid ligger i hans hånd. Når vi just i disse dager ser tilbake på Herrens trofasthet under de svunne år, og de ti år siden vi så kom hertil, har vi all grunn til å takke Gud for hans nåde og hjelp, at vi står til denne dag. Det var jo Herren som på sin underbare måte sendte oss her til dette sted, og ved hans hjelp og venners trofasthet som under disse år har ofret midler til arbeidet her er vi blitt stående til denne dag, skjønt vi ikke noen gang har hatt løfte om fast underhold fra noe misjonsforbund eller annen organisasjon, efter at vi for litt over ti år tilbake gikk ut fra Frelsesarmeen her i dette land.

Hvad vår gjerning angår så gleder vi oss mest over at vårt navn er skrevet i livets bok, og Gud være takk for vi tror vår gjerning ikke har vært forgyves, men Herren har stadfestet ordet som har vært utsådd, så også noen som er blitt vunnet ved virksomheten her er med idag og forkynner evangeliet for sine landsmenn, all ære til Jesus! Og rundt om i landsbyene ser vi også Herren fører frem sin gjerning, sitt eget navn til lov og pris.

Vi har nettop den siste uke hatt vårt årlige høstmøte, og Gud ga oss velsignede dager sammen, hvor vi lik fordom kunde se Herren virke blandt dem som gir ham rett og rum i sitt liv. Søstrene Dørum og Karlsen fra Yuan Shih Hsien, med nogen kisse nesere fra deres plass gledet oss med å komme og delta med sine livsfriske vidnesbyrd samt en svensk broder H. Axelsson som også kom hertil på lørdag eftermiddag og deltok under møtene i fortsetningen. Hvor dyrebart å bo i den allmektiges skygge og få kjenne at den kraft som oppvakte Jesus fra de døde lever og virker i deres hjerter som tror korsets enkle evangelium. Imorgen venter vi søstr. Johnsen og Pedersen på gjennemreise her og vi har således bestemt møter for dem på torsdag, da de kommer til å stanse her en dag før de reiser videre.

Den siste søndag i august måned hadde vi gleden av å begrave otte kinesere med Kristus i dåpen. Vi er også blitt en misjonær mer her i Pai Hsiang, idet søster Person fra Göteborg har vært her en måneds tid, og vil efter den nåde Gud gir være med å sprede livets evangelium. Hun har vært i N. Kina et par års tid, og driver således fremdeles med språklesning, men deltar også med i arbeidet.

Ta oss alle fremdeles med i eders bønner, og vær så hilset på det hjerteligste fra oss alle her. 1. Kor. 1, 30—31.

Kari og Jens Fjeld.

På vei til Kina

Brev fra br. Bernh. Nilsen.

Til Misjons-Røsten.

Kjære venner i hjemlandet, og ellers i alle land som Røsten finner sin vei til, nåde og fred være eder mangfoldig tildelt i Jesus Kristus vår Herre og forløser.

Sist dere hørte fra oss var vi i Brooklyn, men nu er vi kommet helt ut til Vestkysten. Vi forlot New York i hui og hast. Vi var nemlig blitt en hel del forsinket, så vi hadde kun et minutt å gjøre på da vi steg inn på toget. Vi fikk trykke noen av vennenes hender, andre fikk vi kun vinke hjært siste farvel til. Så begynte turen å gå og snart var vi utenfor vennenes synskrets. Efter et døgn reise var vi i Chicago. Her blev vi meget lenger enn vi hadde tenkt oss. Kanskje Gud vilde at vi skulde bli kjent med forskjellige

indre vesen, at han elsket så han ga. Gud være evig lov for denne vidunderlige kjærlighetsgave som har bragt slike herlige resultater med sig. Jesus elsker oss. Han fridde oss ut av syndens fangenskap. Faderen elsker oss, Sønnen elsker oss. Herlige sannhet! Det er en kjennsgjerning som står fast selv om himmel og jord forgår, derfor utbryter vi atter igjen med apostelen: Gud være takk for sin usigelige gave! Amen. A r n t G u n d e r s e n, Mjøndalen.

ge av hans kjære barn, som han har en mengde av i Chicago. Fredag 25. november fortsatte vår reise med Tacoma som mål. Vi brukte 3 netter og 2 dager på denne reise. Det var en god ting for oss som var passagerer, at det ikke var så meget folk ute og reiste, så vi hadde god plass. En person kunde bruke fire personers plass. På denne måte kunde vi gjøre oss det så bekvemt som det var mulighet for. Blev vi utfor trette av å sitte, så kunde vi legge oss ned, men vi sparte jo helst det til natten og da kunde vi ha en riktig god søvn. Blev det for hårdt å ligge på den ene siden, tørnet vi rundt på den andre siden, og det blev mange ganger å tørne rundt for en blev så trett at en sovet bort fra alt sammen. På denne måte kom vi til enden på de tre netter og to dages reise.

Da vi kom til Walton, Montana, fikk vi et lite opphold. Vi kunde nemlig ikke komme lenger før det var blitt ryddet op på linjen. Noen svære fjellblokker hadde nemlig raset ut og rullet mot et tog som skulde passere oss på nærmeste stasjon. Stannene som raste ned mot toget måtte ha vært store og hadde veldig kraft, da de hadde veitvet selve lokomotivet. Det måtte sendes svære vogner med løftekraner for å reise lokomotivet på kjøll igjen. Da det var ryddet op såpas at vi

kunde passere, så vi brukte hjul og aksler. Et Guds under eller beskyttelse var det at toget var blitt liggende på den lille grunn som var der. Ut til den åpne side var det et stupbratt sve'g rett under oss, hvor det vilde gås bruste et villt fossefall. Det vilde ha kostet mange mennesker livet om toget hadde gått utfor her. Ingen menneskelig gikk imidlertid til spille, skjønt maskinmesteren på toget blev adskillig beskadiget. Ellers gikk alt i den skjønneste orden og vi kom lykkelig og vel frem til Tacoma. Her har vi vært sammen med norske venner og har hatt gode møter. Forresten var Tacoma en by hvor det ikke var mangel på møter.

Som vennene så i vår forrige skrivelse, var det vår bestemmelse å forlate Seattle den 26. november, men da det kom hindringer og vi blev forsinket ved å vente på koffertene som var sendt efter oss fra New York, så mistet vi den båten.

Det er nu bestemt at vi skal forlate Amerika den 20. desember med et japansk stimskip som heter «Heian Maru». Hadde vi kommet avsted som vi først hadde planlagt, så hadde vi tenkt å være fremme i Kina ved juleider, men nu vil vi være på selve blåmyra i julen. Men vi synger som det står i sangen: «På land og hav, min sang er klar, hvor Jesus er, jeg himlen har».

Så får vi slutte for denne gang med vår beste hilsen til alle kjære som tror på denne Herre Jesus Kristus.

Eders i nåden forbundne Anne og Bernhard Nilsen, Tai Yuan Hsien, Shansi, N. Kina.

Misjonensbeløp.

Innkomet og sendt til misjonær Jens Fjeld, Kina, 1932:

1. jan. 32 i kassen 50 kr. Fra venner i Svelvik 110. Venner i Sarpsborg 100. En søster i Rygge 30. Venner i Austfjorden, Sunnmør 22,35. En broder og to søstre i Moss 10. M. P. L., Drammen 10. Søster og br. Jacobsen, Haugeund 15. Br. Stray, Kristiansand S. 10. En søster på Espeland 50. Innk. 20. T.l.s. kr. 427,35. På misjonens vegne en hjertelig takk til den enkelte giver. Det er lønn for arbeidet i Pai Hsiang Hsien, idet Herrens ord vnaer inngang og sjele frelser og legges til menigheten. La oss fortsatte med å be for søkn. Fjelds og arbeidet der ute.

Ski 31.—12.—32.

Broderligst

K. A a r m o.

Kvitteringer for innkomne midler til Sigurd Grønvold: Ragna Kile, Volda 10 kr. Venner på Salem, Mjøndalen, ved Anna Amundsen 50. Fra Ubenevnt 30. L. R. S. 25. En ubenevnt, Nøstbyen, 10. E. J., Ørehavnen, Moss 10. Ubenevnt, Volda 25. Anders Larsen, Høidal 10. Fra «Den og den» til misjonstasjon ved Playa Ancha 1000. Myhre, Hyggen 15. Br. Paul (solgt bok) 2,25. Hyggen kvinnemiss. ved H. Hansen 15. P. L. M. 20. T.l.s. kr. 1222,25 (omregnet til pesos 773,90) sendt 23.—11.—1932.

Hjertelig takk til alle som har vært med i arbeidet for indianernes frelse.

For misjonen

Joh. O. Johnsen, Slemmestad kasserer

SPREDD

Fra arbeid

Efter at jeg september hadde Larvik, Tjome, Eidsvoll Verk årets siste 4 er jo ikke den mcn til «Håbågå og det m på tilhørere ganske gripe flokk med un søkte motene kelse må bryt bli frelste og kom den sote da ikke bare nster. Vi hadde juledag på «De var en deilig st Her hadde vi de møter i tid alltid godt å kens Minne» mange ungdom juledag var de god fest på « hadde søstrene istand en fest hvor alle de g med kaffe og sikk og mang blev en salig hjemmet den hadde vi våken brytelse på «ner var samle sigelse fra morrens trofasth svunne år. brutt brodet f gamle år gikk nye. Så stod v tet i det nye å nådeåret kom Gud vil gi oss deiar. Må vi kunne si: Han ikke vært for jeg mitt siste 1. nyttårsdag med vennene Første uken turen til noen av Minnesund vært så flinke ne på «Dokke har hatt en vei. Jeg folte gi dem en lit jeg forlot by godt å være vet ikke hven de eller jeg. H tene og derfor oss. Her er m meget folk og for ved midn lig. Onsdag 4. vard Roiesest dag. Da hadde huset vår andre som k Misjonsarbeid Edvards hjer dagen bruker årsmøte. Da skapat og s hvordan det Det er en br i sine saker. stor feststun vertet. Den dets sognepre Salm. 103. hadde kjent fast venn i hustru lå sy til å besøke

SPREDTE FELTER

Fra arbeidsmarken

Efter at jeg i tiden fra midt i september hadde besøkt Tjolling, Larvik, Tjøme, Oslo stod turen til Eidsvoll Verk hvor jeg tilbragte årets siste 4 uker. Julemåned er jo ikke den beste å samle folk, men til «Håbet» vil folk gjerne gå og det manglet da heller ikke på tilhørere til noe møte. Det var ganske gripende å se den store flokk med ungdom som stadig søkte motene og Gud gi en vekselose må bryte løs og de alle må bli frelst og evig lykkelige. Så kom den søte juletid og det blev da ikke bare moter, men også fester. Vi hadde den første fest 1. juledag på «Dokkens Minde». Det var en deilig stund og meget folk. Her hadde vi også hatt flere gode moter i tiden før jul. Der er alltid godt å komme til «Dokkens Minde». Også her søkte mange ungdommer til motene. 2. juledag var det en velsignet og julefest på «Håpet». 5. juledag hadde søstrene på «Håpet» fått stand en fest på gamlehjemmet hvor alle de gamle blev bevertet med kaffe og kake. Sang og musikk og mange vidnesbyrd. Det blev en salig stund på gamlehjemmet den dag. Nyttårsaften hadde vi våkenattfest med brøds brytelse på «Håpet». Mange venner var samlet og der var takk sigelse fra mange hjerter for Herrens trofasthet gjennom det svunne år. Etter at vi hadde brutt brødet for siste gang i det gamle år gikk vi på kne inn i det nye. Så stod vi op fra bonnemøtet i det nye år og sang: «Nu er nådeåret kommet». Ja, all nådens Gud vil gi oss et riktig herlig nådeår. Må vi da alle med Paulus kunne si: Hans nåde mot mig har ikke vært forgyves. Så hadde jeg mitt siste møte på «Håbet» 1. nyttårsdag og tok da farvel med vennene for denne gang. Første uken i det nye året stod turen til noen venner på østsidan av Minnesund. Disse venner har vært så flinke til å besøke motene på «Dokkens Minde» tross de har hatt en stiv halvannen times vei. Jeg følte det derfor så godt å gi dem en liten opmuntring før jeg forlot bygden og her er så godt å være iblandt dem at jeg vet ikke hvem føler det best — de eller jeg. Her er hunger i hjerterne og derfor kan Herren mette oss. Her er moter hver aften og meget folk og å få sluttet motene før ved midnatt synes helt umulig. Onsdag 4. januar var det Edvard Roisestuens 80 års fødselsdag. Da hadde han misjonsmøte og huset var fullt av venner og andre som kom for å gratulere. Misjonsarbeidet har alltid vært Edwards hjertebarne og fødselsdagen bruker han som misjonens årsmøte. Da leser han op regnskapet og setter vennene inn i hvordan det er gått i årets løp. Det er en broder som har orden i sine saker. Hele kvelden blev en stor feststund. Alle blev godt bevertet. Den første taler var stedets sogneprest. Han talte fra Salm. 103. Han uttalte at han hadde kjent Edvard som en trofast venn i mange år. Da hans hustru lå syk var Edvard flittig til å besøke henne og sang sine

herlige lovsanger og hadde alltid gode trosteord med fra Jesus. Enig i flere ting i læren kunde han jo ikke være, men det liv han alltid hadde sett Edvard i besiddelse av takket han Gud for. Han hadde i sannhet vært et lys i alle sine omgivelser. Etter sognepresten var det mange brødre som fra Guds gode forrødsamer bragte frem sine lykkeskninger til gebursdagsbarnet. Edvard har også hatt mange tillidshverv i kommunen og det blev da også overbragt ham en hilsen fra ordføreren med takk for hvad han hadde vært for sognet. Og en ting i denne hilsen grep mitt hjerte særlig. Det blev sagt: Men mer enn du har vært i dine tillidshverv er det liv vi har sett du lever. Ja, venner, dette med livet — Det er mens tårene rinner på mine kinder jeg skriver disse linjer, og jeg kjenner et begjær i mitt hjerte som former sig i disse ord: Gud hjelp mig til å leve livet. Gud ønsker å ha oss på jorden som en pryð for Kristi lære. Så sluttet vi den deilige feststund i Roisistuen i døgnetts siste time og mange takket Gud for samværet. Vi fortsetter motene hver aften og gamlefest lørdag og fest for alle søndag. Herfra står turen til Drammen hvor jeg ikke har vært på nær 2 år. Det skal bli gildt å møte vennene der igjen og dele Herrens ord med dem.

Med denne hilsen vil jeg også takke vennene jeg har virket hos for alt i det svunne år. Det har vært et godt arbeidsår for mig fra først til sist. Motta også mine beste ønsker for et godt og velsignet nyttår. Esaias 40, 11.

F. t. Ørbæk 6.—1.—33.

Broderlig hilsen

Hans Wennesland.

På festreise

I julen var jeg bokstavelig talt på festreise. Reiste fra hjemmet 1. juledags morgen og målet var Svelvik.

Mens jeg ventet på toget i Horten fikk jeg anledning til å høre en prediken over de etre yise fra østen» av forstander Nilsen. Da jeg kom sent og ikke vilde forstyrre stod jeg i gangen, og br. Nilsen hadde dengang en tilhører som han ikke visste om.

Kl. 6 kom jeg til Svelvik og gikk like på lokalet. Det var mange som ophoiet Herrens navn både i vidnesbyrd og sang.

2. juledag var det 7 års fest. Det var da 7 år siden «Karmel» blev innviet og tatt i bruk. Br. Kjellås kom også sammen med en hel del venner fra Berger og det blev en velsignet fest. Vi priste Herren fordi han hadde vært vår hjelp til denne dag.

Tirsdag var søndagsskolebarneas festdag. Det var samlet mange, både barn og voksne. Br. E. Thoresen talte til barna. Etter bevertningen fremsa barna bibelvers og det var gildt å høre dem fremsi disse dyrebare Guds ord. Det er sæd, som skal bære frukt i sin tid.

Onsdag var det avskjedsfest for str. Dagmar Jacobsen, som atter skal reise til India, i bedehuset på Asheim i Hurum. Det var kommet venner fra Holmsbu og andre steder og det blev en god feststund. Str. Jacobsen fortalte

Hilsen fra Swaziland

New Hawen 23.—10.—32.

Har så ofte tenkt å sende en liten hilsen til «Misjons-Røsten». Men tiden er så opptatt med mange ting, og for vi så å si vet ordet av det, så er måneder og år gått. «Misjons-Røsten» er en virkelig venn som trofast kommer med opmuntringer og hilsener fra medarbeidere og venner. Så vil jeg først få si hjertelig takk til Guds kjære venner som arbeider med «Røsten» og som sender den til oss misjonærer. Må vår kjære Far i himlen velsigne dere rikelig igjen, for deres kjærlighetsarbeid og kjærlighetsgave. Han vet om det og han har lovet å lønne for det som er meget mindre — endog et beger kaldt vann.

På motet idag kjentes det tregt til å begynne med, varmen gjorde vel også sitt til at folk var trette og dorske. Men lovet være Gud for det underbare, livgivende ord som trenger igjennom, det griper hjertene. Flere kom frem til forbonn og vi hadde et underbart bonnemøte tilslutt da det blev både tårer og takk.

Det beste var dog på søndagsskolen idag. Det var slutt og alle stormet ut. Jeg samlet sammen mine bøker og skulde gå, da kom tre av barna tilbake. Jeg følte de var grepet av ordet og kom for forbonn, så jeg ga mig god tid med mine bøker der borte ved bordet. — Jo, ganske riktig, de kom frem og sa: «Vil du be til Gud for oss, vi er ikke som vi bør være, vi ønsker å komme nærmere Gud.» Jeg samtalte litt med dem og mens jeg gjorde det, kom tre andre og vi fikk så tilsammen boie våre kne for Jesus og fortalte alt til ham. Det var en underbar stund.

Stakkars barn, de gråt og bad og takket Gud. — Nei, jeg

skulde ikke si stakkars barn, men lykkelige barn var det jeg mente.

O, at mange — både voksne og barn — vilde ta den vei her i denne onde, søvnaktige tid.

«Tatane», en av småpikene, sa blandt annet i sin bønn: «Jesus, jeg har ikke annet å bringe dig enn mitt ulydige hjerte —». Og er det ikke underbart! Slike gaver tar Jesus imot, og så gir han et nytt hjerte isteden, — det er godt bytte og dette bytte kan hvem som helst få gjøre.

Så en påminnelse til slutt til de kjære misjonsvenner: Afrika trenger forbonn som aldri før. Misjonærene trenger forbonn og midler til å underholde innfødte evangelister og lærerinner.

Vi står spørrende mangen gang: — Hvordan skal det bli med stedene som trenger evangeliet? Hvordan skal det bli med barna som trenger skole?

Katolikkene trenger frem. Skal de få ta hånd om barna og føre dem fra hedenskapets mørke inn i det katolske mørke? Eller skal du hjelpe med midler til underhold for kristne lærerinner? Tiden er vanskelig, sies det — mange av Guds kjære barn de gir og ofrer nesten over evne. drevet av kjærlighet til Jesus og sjeles frelse. Men det er nok også dem som ikke har begynt på offerstien enda, og har enda ikke kjent offerglede. Gud behovet din gave for sin sak blandt hedningene, og du behøver velsignelse og glede. (Haggai 1. kap. og Malakias 3,10.)

Hjertelig hilsen. Eders i Jesus forbundne

Hilma Hermansen.

New Haven, M. S.

P. O. Hlatikulu, Swaziland.

South Africa.

esse og opfarelse. «H. K. F.» teller idag omkring 60 medlemmer, og stadig slutter sig nye til. Det er folk i forskjellige stillinger, handelsreisende, grossister, disponenter, inspektører og kjøbmenn.

H. K. F.s oppgave er, ved siden av å være et bindeledd mellom troende forretningsfolk i Norge, å søke å sprede Herrens ord.

(Budb.)

Nærnes.

Efter velvillig imotekommenhet vil br. Joh. O. Johnsen, herefter ordne med kontingenten for Nærnes. De som ønsker det kan således spare porto ved å betale til ham.

Sarpsborg.

Predikanter som ønsker å besøke menigheten i Misjonshuset kan inntil videre tilskrive br. C. H. Agren, O. Haraldsøngt. 81.

Broderligst

G. Iversen.

Misjonsbelp.

Innkomet til Torkild Rasmussen, Kina:

En søster, Vestby kr. 50. For søster Ødegaard, Horten 25. Ved samlingen på Logen, Moss 100. En broder, Moss 50 kroner, hvorfor kvitteres med hjertelig takk. J. Lind, Moss.

Innkomet til søster Helga Luudeby, Kina:

Venner i Saltnes og barnemiss. 100 kr. Venner i Hobøl 17. En søster i Raade 50, Søskn. Hansen, Dilling 30. Venner på Logen, Moss 100 kr. Tils. 297 kr.

Venner på Klippen, Saltnes 60 kr. En søster i Raade 100. Venner i Hobøl 21,25, hvorfor kvitteres med hjertelig takk.

J. Lind.

Innkomet fra 1. juni til 31. desember 1932 til str. Dorothea Klem, Børselv, Finnmark:

Str. M., Drammen 10. Venner på Espeland v. Sofia Solberg 120. En broder og søster, Moss 10. En ubenevnt 20. Helga Halland, Ytre Arna, til hjemmet 25. Venner på Fevik 42,25. Str. R., Drammen 45. Sostermisjonen Knofsgate 6, Drammen 153,42.

Ved Misjons-Røsten: Chr. S. J. 2,00, A. J. L. Sarpsborg 5. Over-skudd av abn.penger 0,50.

Og Gud er mektig til å gi eder all nåde i r.kelig mål, for at i alltid i alle ting kan ha alt hvad i trenger til, og således rikelig kan gjøre all god gjerning.

Hjertelig hilsen

Thora Finnerud,
N. Danvik, Drammen.

Innkomet fra en broder i Sarpsborg kr. 5,80 til dekning av frakt ved forsendelse av brukt toi til utdeling ved br. E. Iversen, Balsfjord, hvorfor kvitteres.

G. Iversen.

BOKER

Hvorledes jeg fikk klarhet i dåpsspørsmålet, av forhv. sogneprest G. Spøderholm, fåes kjøpt i Misjons-Røstens eksp. Pris 75 øre plus porto, 14 øre.

om hvordan Gud hadde talt til henne og hvor underlig han hadde hjulpet henne med midler, så nu var billetten betalt og hun kunde bare prise Gud for alt. Br. Lars Rabben, E. Thoresen, Kr. Larsen, Holmsbu og mange flere vidnet om Guds trofasthet og nåde. Det var en dyrebart stund.

Torsdag var det avskjedsfest for str. Jacobsen i Svelvik. Der var str. fra Finnmark, Demanda Ellertsen og Dortha Klem også med. Alle hadde de noe godt å frembære fra Guds ord og Gud var nær.

Det er godt at Gud er både mektig og villig til å holde oss oppe over alt. Før vi gikk på festen fulgte vi en broder til kapellet. Han var sendt til Drammens sykehus og kom nu hjem død. A! Hvor det er godt å ha sitt liv i Kristus. Enten vi da lever eller der hører vi Kristus til. Gud hjelpe enhver av oss til alltid å være rede.

Når man kommer hjem så ruller det ene minne efter det annet frem og takk og lov til Gud fylle hjertet over dette underbare åndens samfund som er i Kristus. Man kjenner sig sammenbundet i ham og kan prise Gud for hverandre. Gud velsigne dere alle og hjertelig takk for alt godt.

G. I.

Til Kina.

Søster Tuen er nu reist til Kina for å opta arbeidet der. Hun skal til søster Alfheid Bjerva. Det er særlig arbeidet blandt barn som ligger på str. Tuens hjerte.

«H. K. F.» i Norge.

For vel 30 år siden blev den første forening av troende forretningsfolk stiftet borte i Amerika. Foreningen, — som der borte heter «The Gideons», er idag en meget stor og kraftig organisasjon med flere tusen medlemmer. — Denne forening har nedlagt et meget stort arbeide på det kristelige område i disse vel 30 år. bl. a. utdelt over 1 million bibler på de amerikanske hoteller. Målet er at hvert hotellværelse i Amerika skal ha sin bibel.

I mange land i Europa er også lignende foreninger stiftet, bl. a. i Sverige. — Den svenske forening blev stiftet for 12 år siden og har nu 300 medlemmer. Foreningen har i disse år delt ut over 4000 bibler på de svenske hoteller, ved siden av at den delvis har underholdt 2 misjonærer på misjonsmarken.

Også her i Norge har vi en lignende forening som blev stiftet for 3 år siden. «Handelsreisendes kristelige forening» — «H. K. F.» Den skylder fra først av den svenske forening sin tilblivelse. De har vist den en enestående inter-

Arbeidet i Finnmark

Kiistrand 22. desbr. 32. Kjære søsken. Guds fred! Salig er den hvis overtredelse er forlatt og hvis synd er skjult. Takk for anvisningen med penger til de trengende, ja det kommer vel med her nu, så Herren vil lønne enhver som gir av et rent hjerte. Nu får det jo rent galt folk det var så meget regn at folk ikke fikk brennotoren tørr. Den står frossen under sneen. Skogopsynet måtte da vise ut litt ved i fjellet her, og det blir jo et svært arbeid først å få slike og annet arbeid ligge, mens man stikker tørr, og når den så skal brukes og da finnes å være ubrukkelig. Man må pany dra til skogs og hugge ved, eller rettere sakt ris og strangved, så enhver må forstå at det er kritisk. Dog har en del kjøpt litt kull, men de pengene hadde dem heilig trengt til mat og annet. Ja måtte bare folket forstå at det er Herren som taler og bøte sig for ham. Men det er det siste de vil. Man vil ha all Guds velsignelse og allikevel leve i sine synder. En dag kom en mann og bad oss om brod til småpikene sine. Vi gav ham litt mel, og så gikk

han et par andre steder og fikk to brød. Da vi syntes synd i barna gikk jeg og kjøpte litt mat og gikk direkte til dem for å se til dem. Da var mannen nettop kommet med hjem, og barna spiste da med god appetitt uten å ha noe på. De hadde ikke spist brod den dagen. Der var seks mennesker i et rum. Vi har det bra forevrig, lovet være Gud. O. Gamst har besøkt oss og vi hadde mange herlige møter. I Billifjord var vi også, men der måtte vi betale for mat og dessuten skyss. Men O. Gamst er en ivrig forkynder. Han ligger ikke på latsiden, så du kan trykk sende et ordentlig belop til ham for evangelisering på avsides steder. På det siste møte han hadde her på Kiistrand kom en kvinne forsent til å overvære møtet, men hun gikk inn og gav Gud hele sitt hjerte. Hun er fremdeles med på møtene og bønnemøtene. Vi har også herlige barnemøter. Barna er ivrige til å gå på søndagsskolen. Kjærlig hilsen med takk for godt samarbeide så langt «Misjons-Røsten» når et herlig nytt år fra Gud ønskes eder.

Millia og K. Skipperud.

Til kristne av alle samfund og forsamlinger!

Det var så opmuntrende å lese i et kristelig blad om den svenske pastor Frank Mangs vekkelsermøter i Oslo forleden. Vi har her et klart bevis fra Gud for at når et benådet og åndsfullt Herrens vidne, går frem i et upartisk og broderlig samarbeide med kristne av forskjellige samfund og kirken i en vekkelstid som Oslo har gjennomlevet da kommer Guds And på en særskilt kraftig måte over sådanne vekkelsermøter så man får herlige vårdter i Guds rike, som nu i Oslo under br. Frank Mangs møter i Calmeyergatens misjonshus og andre steder hvor han holdt sine møter.

Gud er ikke partisk. Jesus elsker alt sitt folk, hvilket samfund eller kristelig forsamling man tilhører, bare man bygger på Jesu Kristi forsoning til frelse og ikke vet sig noe annet til frelse enn Jesus Kristus og ham korsfestet og opstanden. Mig til frelse jeg intet vet, uten det Guds Lam, kan vi da syngte fra dypet av vårt hjerte. Det er ikke separasjon og adskillelse fra hverandre de kristne nu behøver i denn siste tid før Jesus kommer, men det er fylt av Guds kjærlighet, mest mulig samarbeide for å fremme Guds rike på jord så det kan skje hvad de oplevet på pinsedag da 3000 sjeler blev frelste og lagte til menigheten på en dag. Vår bønn til Gud i Jesu navn må være at Jesus bønn må bli opfytt, at der kunde bli enhet så man kunde si med sannhet: Se hvor de elsker hverandre. Skal vi få oppleve mere av pinse påny over jorden i denne siste tid, før Jesus kommer så må det være på ovennevnte grunnlag. — Forsamlinger og kirker må de fra all partiånd og mere kunne samarbeide i kjærlighet, så Gud kan få utgyte av sin And til oppvekkelse og fornyelse for sitt folk

og derved bane vei for en dyptgående vekkelstid blandt verden. Jesus elsket jo alle sine venner og er det noe himlen sørger over og helvede fryder sig over så er det når partiånden blir så sterk i personer og samfund så man dreper det fine broderlige søsken-samfund som skulde sammenbinde de kristne med hverandre. Vi har jo alt tilfelles som kristne. Gud i himmelen er vår felles far, Jesus Kristus er vår frelser og venn og bror og av den samme Hellig And har vi alle mottatt — mere eller mindre, i det samme Jesu blod er vi rensket og til samme himmel har vi jo satt vårt mål. Hvorfor da strides på veien? Vår kamp må gå ut på fylt av Guds kjærlighet og være til velsignelse for hverandre og vise veien frem til et åndsfriskt og fruktbringende kristenliv, hvor Andens frukter blir det avgjørende og hvor Guds barn må være drevet av hans And og disse få virke i Guds menighet innen rammen av Guds ord, da vil evangellets forkyndelse bli stadfestet ved de medfølgende tegn som det skal efter Guds ord. Da vil det bli fremholdt hvad Esaias så herlig uttalte i 53 kap. at «Jesus tok våre synder og sykdommer på sig» — altså en dobbelt forsoning, både for sjel og legeme — befrivelse fra synd og sykdom ved Jesu fullbragte forsoningsverk på Golgata og i kraft av hans seierrike opstandelse. Halleluja.

Den Gud som var på pinsedag og på Mose tid, han er likedan idag. — La oss alltid på vår vei i livet være oss bevisst at Gud står på vår side på den vei vi går og da har vi grunn til å fryde oss, for når Gud er for oss, hvem kan da være mot oss? Er himlen på vår side da blir det alltid seler i livet. Menneskers dom betyr ingen

ting, når Gud smiler til oss og velsigner oss. Jesus fikk menneskers dom over sig som ingen annen og som lønn for at han vilde ofre sitt liv for en fallen slekt, han bad for sine fiender, og det er hvad vi må gjøre. La oss da som Guds barn nu bede og forventen herlige og velsignede vekkelstider nu fremover i Guds forsamlinger og menigheter, men det må skje på grunnlag av hvad jeg har fremholdt, at partiånden må de og Guds kjærlige istedet må fylle våre hjerter til hverandre som kristne — da er betingelene til Jesu Guds side for at han i Jesu navn kan få fylle våre bønner og da skal vi i sannhet få oppleve pinse påny i en ennu større grad enn hvad vi har tidligere år fått gjennomleve. Da skal det vi har sett og oplevet til de rike av velsignelse i forhold til de rike nådestromme Gud da vil sende over en tørstig jord. Det vekkelser Gud har sendt i sin nåde over vår jord, vil da kunne gripe inn i alle samfund og kristelige forsamlinger mere enn før — gjennomgripende og helt innta hjerter og kristelige samfund. — La oss be og tro at så må skje. Det er den eneste og rette vei til redningen for Guds menighet på jorden. Frem igjen til den første urkristelige kraft og forkyndelse av Guds ord, så det kan bli stadfestet ved de medfølgende tegn.

Døde former i Guds menighet, skaper ikke liv, men får Guds And komme til med sin kraft og virke i forsamlingene i hvem den vil, og hvor den vil, da ramler alle døde former som mest stenger for Guds And og da får man oppleve pinse påny i Guds forsamlinger og menigheter på jorden. — Her er veien frem til liv og vekkelstid i de kristelige forsamlinger. La oss da bede og forventen en stor landsvekkelse, ja en verdensvekkelse i en ennu større grad enn hvad vi har oplevet til nu. La oss tro Gud og vente i Jesu navn bønnhørelse.

Kristiansand S. desember 1932. Peter Alfred Aanensen.

Hvor man blir varm

Vi taler ofte om varme bønner, bønnemøter og vidnesbyrd. Ja, må vi få mer av den slags! — Men hvorfor kommer varmen? Det må finnes en alterglød og alterild. På Golgata finnes et alter hvor et hellig liv brente ned under den åndelige natts mørkeste timer, etterlatende en gløde som har satt millioner av hjerter i brann. Derfor faller ennu idag glød i hjerterne, som våger å vente på offerheien og er tilfreds med å se alt sitt eget gå op i røk. Anden faller over Golgata; salige virkelighet! Det var over alter og offer Herren fordem sendte sin ild. Fryser du i verdens isende natt! Kom til Golgata — der blir du varm.

— Guds veie er dunkle. Men dunkelheten ligger alene i våre øine.

C. Harms.

— Vi må vente det beste av det tyngste, fordi det er Gud som sender det.

Platon Lavater.

Når den som har innviet sig til Herren, begynner å stri for egen ære, egne rettigheter og forsvare sig selv, mistes velsignelsen. Herren har lovet å stride for sitt folk, og de skal tie (2. Mos. 14. 14); det er herlig å ha en slik sakfører som Israels Gud! Stun-kelsestider nu fremover i Guds forsamlinger og menigheter, men det må skje på grunnlag av hvad jeg har fremholdt, at partiånden må de og Guds kjærlige istedet må fylle våre hjerter til hverandre som kristne — da er betingelene til Jesu Guds side for at han i Jesu navn kan få fylle våre bønner og da skal vi i sannhet få oppleve pinse påny i en ennu større grad enn hvad vi har tidligere år fått gjennomleve. Da skal det vi har sett og oplevet til de rike av velsignelse i forhold til de rike nådestromme Gud da vil sende over en tørstig jord. Det vekkelser Gud har sendt i sin nåde over vår jord, vil da kunne gripe inn i alle samfund og kristelige forsamlinger mere enn før — gjennomgripende og helt innta hjerter og kristelige samfund. — La oss be og tro at så må skje. Det er den eneste og rette vei til redningen for Guds menighet på jorden. Frem igjen til den første urkristelige kraft og forkyndelse av Guds ord, så det kan bli stadfestet ved de medfølgende tegn.

— Dersom alle kors blev lagt i en dyngje, vilde enhver igjen gripe efter sitt.

Luther.

— Kunde du se den hånd som tukter dig, så vilde du kysse den for hånden er Guds faderhånd.

H. Müller.

Der er dem som strer ut og får ennu mer, og det er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom

Ordspr. 11, 24

Kina.

- F. O. SHRODER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
- STR. DØRUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.
- HELGA LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moas.
- RUTH PEDERSEN og ESTER PETERSEN: Th. Wessel, Nordstrand.
- JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.
- OLGA SCHULT: Gerda Siveland, Rosenborggt. 1, Oslo.
- ALFHILD BJERVA: Torolf Andersen, Schæffersgt. 101, Oslo.
- SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN: Th. Wessel, Nordstrand st.
- M. PAULSEN og IDA LORENTSEN: Misjons-Røsten, Sarsborg.
- TORKILD RASMUSSEN: Jul. O. Lind, Moas.
- BERNHARD NILSEN: Nilsde Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.

Mansjuria.

- MARTIN KVAMME: Misjons-Røsten, Sarsborg.

Finnmark.

- OSKAR GAMST, Brøvikbotn.
- HENRIK EILERTSEN, Postboks 34, Tromsø.
- DEMANDA EILERTSEN, Brøvikbotn.
- ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsv. Kristian Skipperud, Kiistrand, Porsangerfjord.
- DORTHEA KLEM: Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

Argentina.

- BERGER N. JOHNSEN: H. H. Senstebø, Otterholdt, Bo, Telemark.

Afrika.

- INGRID LØKKEN: S. W. Bjertnes, Tåsenveien 36, V. Aker.
- HILMA HERMANNSEN: Ola Krossen, V. Aker.

ham er det en alvorlig sak, når den fattiges rop kommer inn for hans øren.

Den velsignelse som er gjemt i å la Herren stride for sig, har de hellige gjennom alle tider fått erfart, og de har fått se, at Herren antok sig deres sak på sin egen herlige og underfulle måte. Abraham vilde ikke strides med Lot om sine rettigheter, og velsignet var den eftergivenhet, som heller lider enn trettes! Men nettop da han hadde overlatt herle Jordanletten til Lot og frasa sig alle krav, lod Guds ord til ham. «Opløft dine øine og se det sted hvor du er, mot nord og mot syd og mot øst og mot vest. Ti alt det land som du ser, det vil jeg gi dig og ditt avkom evindeligg.» (1. Mos. 13, 14—15). Abraham frasa sig selv sin rett og fikk mange fullgjenn av Herrens hånd. Gi derfor også du efter, la Gud regjere. «Han skal føre din rettighet frem som lyset og din rett som middagsglansen» (Sal. 37, 6). Vær blott stille for Herren!

— Kunde du se den hånd som tukter dig, så vilde du kysse den for hånden er Guds faderhånd.

H. Müller.

Der er dem som strer ut og får ennu mer, og det er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom

Ordspr. 11, 24

India.

- MARGIT HARALDSEN: Henrik Johansen, Levenskildsved, Lilleaker pr. Oslo.
- HANSINE NESFOSSSEN: Constanse Nestdal, Solheimsgt. 6, Bergen.
- MARTHA KVALVAGNES: Anna Næsland, Sydneshaugen 6, Bergen.
- DEN NORSKE KONGOMISJON ALB. M. CHRISTIANSEN: Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.
- ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Porsgrund.
- DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestramveien 19, Drammen.
- FRANCK DESMOND: Hardy O. Mossberg, Kreditbankens Halden.
- BORGHILD NORDLI: Dankert Jørgensen, Gunnar Bergveit 38, Narvik.
- HANS SVENDBERG: Hardy O. Mossberg, Kreditbankens Halden.
- ALFHILD HOLMEN: S. W. Bjertnes, Tåsenveien 36, V. Aker.
- HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passebæk p. o. Sandvær.
- RAKEL EDVARDSEN: Hans Hansen, Brydelokken, Kjøfberg.
- B. og GUNHILD FINSTROM: Anne Husås, Kviteseld, Telemark.

Hjemmeværende misjonærer.

- India: DAGMAR ENGSTROM: O. Ekorannes, Jarvelen 11, Lilleker.
- TOMINE EVENSTAD: Gartner M. Walde, Ibsensgt. 1, Bergen.
- PEDER EVENSTAD: Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.
- «Glommens» trykkeri, Sarsborg.

NUMMER

M

Fra Thea og

Vil nu jeg sende alle som innbrukt tøj til hjerteligste tak. Vi mottok for jul og L.k. å sortere tolv dre pakker se te til de fan de.

Da jeg kjeller rundt om at ikke alle tøj på best og lignende — et fregn. Vi t passer best rlike i hjemmette som vi vet skjellige hjerne. Det gledet eders gave var så pent pakning: va hu, at det vi Her oppe er d trenger, og s tok eders sak (den kom eff enda særlig rakk.

Det var iå viste stor tak te kunde nok tilbake når de Br. Ernsrud ned i enden bruk dette gledet n nu uventet god Taulov Kristi ned i kassen e kom særlig v grynene og la eller kassen e særlig trengte ten lapp med fra Bibelen, o også på den hjertene.

Det blev os manglet petrd til jul. — Det utdelt, så ingd blev sittende i En læstadien vi fikk vite om lig stillet, fik del toi samt r og gryn; det og da jeg ser var han boiet nedbad Herredere som gav kommende fa motstander f

Det gir mo at vi allikevel ne, men at de følger med, j med og beder er villige til å penger.

Fra en ubemottatt 100 kr å beanytte det